

EL PP DEL PAÍS VALENCIÀ NO ACONSEGUEIX EIXIR DE LA CRISI

A la dreta, una història interminable

Han canviat de nom, però no han abandonat els problemes. Els «pepes» del País Valencià, que no celebraran el congrés regional per decisió de Madrid, s'enfronten, ara, per la composició de la gestora que haurà de conduir el partit fins després de les eleccions europees.

Remei Blasco

El novè congrés ordinari de la ja desapareguda Alianza Popular (AP) ha aconseguit articular el que serà el cinquè assalt al poder de la dreta tradicional després de fracassar davant la UCD els anys 1977 i 1979 i davant el PSOE el 1982 i 1986. Ara, la refundació d'AP i el pacte entre Manuel Fraga i Marcelino Oreja fan albergar noves esperances. Les eleccions al Parlament Europeu, a celebrar el 15 de juny d'enguany, seran la primera prova de foc per als aliancistes de Manuel Fraga, els democristians de Javier Rupérez i els liberals de José Antonio Segurado, tots plegats sota les sigles del PP, Partido Popular.

Si el marc de referència és estatal, la refundació ha forjat la idea d'una alternativa seriosa al govern socialista de Felipe González, però si l'àmbit es redueix al País Valencià, l'estampa dista bastant de la reascuda arran del congrés estatal. Els populars valencians neguen la crisi, però aferrats a posicions divergents viuen una lluita sense precedents per situar-se als òrgans regionals del partit. A més, i de cara als comicis europeus, no han convençut els regionalistes del partit Unió Valenciana per a presentar-se en coalició. La crisi, doncs, encara que els populars no l'accepten, està cantada.

Els nous estatuts de la marca Fraga dictaminen que el comitè executiu nacional té competències per a aprovar o no la convocatòria dels congressos territorials. I aquest òrgan s'ha inaugurat suspent el congrés que havien de celebrar els populars valencians els dies 18 i 19 d'aquest mes a Benicàssim i no-

Juan Antonio Montesinos i Rita Barberá.

menant una gestora que haurà de dirigir el partit durant mig any. Això ha fet que la lluita entre els dos candidats a la presidència regional haja abandonat l'objectiu de guanyar el congrés i se situe ara en la composició de la gestora. Partidaris de les dues candidatures, una encapçalada per Juan Antonio Montesinos, president provincial d'Alacant, i l'altra per Rita Barberá, presidenta del grup parlamentari d'AP a les Corts valencianes, pugnen perquè la composició final de la gestora, que

haurà de ser ratificada el dia 20 de febrer per la junta nacional del PP, els siga favorable.

La creació d'una gestora podria abonar les tesis dels populars valencians que han denunciat, reiteradament, l'excessiva dependència de Madrid, hipòtesi que matisa Daniel Ansuàtegui, principal inspirador de la candidatura de Rita Barberá i del sector més partidari de la regionalització del partit. Segons Ansuàtegui, «hi ha persones interessades a utilitzar el nom de Madrid

Juan Antonio Montesinos, com a president. Montesinos hauria aconseguit posar, a més, un 99 per cent de persones de la seua confiança a la gestora.

Són, per exemple, els vice-presidents de la gestora Ignacio Gil Lázaro i José María Escuin; el secretari Jorge Lampareiro i els vocals José Luis Ibarra, Salvador Sanchis Perales, Carlos Fabra, Ángel Villanueva i José Botella. Si aquesta gestora és ratificada per la junta nacional del PP, el pròxim dia 20, no-

Daniel Ansuàtegui. Dalt, José Ma. Escuin.

		AP (PP)	UV	Total
Regidors	Aj. València	7	7	33
	Aj. Castelló	9	0	27
	Aj. Alacant	7	0	27
Diputats provincials	Dip. València	5	3	31
	Dip. Castelló	8	0	25
	DiP. Alacant	9	0	31
Diputats autonòmics	Corts valencianes	22	8	89

en benefici dels seus interessos. És increïble que els dirigents regionals del partit se'n vagen a Madrid a propiciar una gestora i que en determinen la composició. A més, tenint en compte el precedent que els òrgans regionals no han funcionat mai, que són inexistents i mancats de direcció, no s'entén que la gestora represente només els partidaris de la candidatura de Juan Antonio Montesinos».

Per a l'actual president regional del PP i defensor de la candidatura de Montesinos, José María Escuin, «a la gestora que va fer pública la secretaria d'acció territorial del partit, sí que hi figurava el nom de Rita Barberá, amb el càrrec de la vice-presidència tercera, però com havia manifestat explícitament que no volia formar-ne part ella mateixa s'estava exclouent». A l'acusació d'intrusisme que els regionalistes fan als actuals òrgans regionals, Escuin respon que «el PP és respectuós amb els diputats autonòmics, provincials i regidors. I és més, apel·le a qualsevol diputat que diga si mai ha rebut cap ordre de l'executiva regional. Ara bé, si per regionalisme entenen que els càrrecs regionals ixquen de la mateixa regió això són ganades d'embolicar la troca perquè jo crec que hi ha d'haver una dependència dels òrgans centrals a l'hora de decidir l'estructura interna del partit».

La batalla, doncs, protagonitzada per regionalistes i centralistes, s'ha saldat, de moment, amb el triomf dels segons, ja que la gestora, tot i ser provisional, situa el candidat del sector centralista,

més Rita Barberá representaria el sector regionalista del partit.

A Rita Barberá que, davant la celebració del congrés regional del PP, havia declarat que si no era elegida com a presidenta regional del partit presentaria la dimissió com a presidenta del grup parlamentari d'Alianza Popular a les Corts valencianes, se li presenta una solució difícil. Reunida el cap de setmana passat, a Madrid, amb Marcelino Oreja, ha intentat negociar la incorporació de quatre persones de la seua confiança a la gestora, però encara no se sap què passarà. Si fóra coherent amb el seu objectiu inicial d'aconseguir la presidència regional del PP, ara, hauria de fer-se amb la presidència de la gestora, cosa prou improbable després que Madrid donara el seu vot de confiança a Juan Antonio Montesinos.

De la decisió que adopte la junta nacional del PP el dia 20 depèn el futur d'aquest partit al País Valencià. Una vegada més poden guanyar les tesis centralistes, molt pròpies dels conservadors, però això no voldrà dir, inevitablement, que les lluites al si del PP del País Valencià s'acaben. Perquè si bé tots els implicats han manifestat que acataran les decisions de Madrid, els regionalistes, que a priori tenen totes les de perdre, exigeixen una major descentralització de les decisions per poder fer front a la dreta que s'autoconsidera més valencianista que ningú, la d'Unió Valenciana. Madrid pot oferir una solució transitòria, però el congrés regional, que un dia o un altre s'haurà de convocar, portarà de nou la batalla. □